

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljake zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vai dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 26. (Nagodbeni odsek.) Grof Stürgkh (veleposestvo) je izjavil, da navzlic tehtnim prigovorom smatra njegova stranka predloženo nagodbo vredno, da se o njej posvetuje. Govornik je grajal, da je Ogerska, osobito kar se tiče banke, dobila toliko koncesij. Pariteta banke da je nevarna jednotnosti banke. Govornik je konečno izjavil: »Skrbeli bomo, da zopet napravimo junktim in želimo, da vlada o posvetovanjih kvotne deputacije sodeluje v zmislu brzega rešenja kvotnega vprašanja.

Poslanec Kaftan (Čeh) je naglašal, da ako bi se odklonila nagodba in napravila vmesna carinska črta, bi značilo to uničenje državne gospodarske potence. On upa, da bode avstrijska istotakako kakor ogerska vlada izkoristi visokost tarifa v prilog avstrijski trgovini in industriji. Govornik da se boji, da bode Ogerska vsled bančne paritete zahtevala, Avstriji na škodo, preveč kredita od banke. On da zahteva, naj se uravna kvotno vprašanje, preden se zaključijo posvetovanja o nagodbi.

Poslanec dr. Chiari je naglašal, da so vsi govorniki menenja, da so dogovori glede banke neugodni in se je potem potegoval za to, naj se podpira naša industrija osobito s tem, da se premeni davek na sladkor in uvede davek na sladje.

Poslanec Zallinger (katoliška ljudska stranka) je izjavil, da je njegova stranka za pravično nagodbo, katero je dognati parlamentarnim potom. Nagodba preoblaga Avstrijo z davki in se torej more sprejeti samo tedaj, ako se zniža kvota. Nagodba se je olajšala tudi s tem, da se je opustilo zvišanje davka na pivo in žganje. Ako bi se carina omejila, bi to povzročilo carinsko vojno. Njegova stranka da bode glasovala za to, da se predloge izroče pododsekom.

Na to so še govorili poslanci dr. Steinwender (nemška ljudska stranka) in dr. Verkauf (socialni demokrat), potem je bila končana generalna razprava.

Dunaj 26. Ko se je zopet pričela seja, se je prešlo na glasovanje. Predlog poslanca Grossa, naj se preide na dnevni red, se je odklonil s 21 glasovi. Poslanec Gross si je pridržal vložbo votuma manjšine.

Predlog poslanca grofa Dzieduszyckiga, naj se volijo trije odbori, vsaki po 14 članov, je bil sprejet s 31 proti 11 glasom. Predlog poslanca Auspitzja, po katerem je vsaki član odbora opravičen staviti v pododseku predloge, je bil sprejet jednoglasno. Na to so se volili pododseki in sicer: za banko in valuto: predsednik Berner, namestnik grof Stürgkh in poročevalec Mettal; carinska in trgovinska zveza: predsednik grof Dzieduszycki, namestnik Mauthner in poročevalec Kaftan; užitninski davek: predsednik grof Zedtwitz, namestnik Spens; poročevalec za carino na petrolej Kozlowski, sladkor Rutowski, za odkazovanja Šuklje.

Dunaj 26. (Poročilo o kugi). Ob 6. uri zvečer. Strežnica Peeha 39.6, popoldne se ji je dvakrat injekciral serum. Ne meče iz sebe. Hochegger 39.2, izmečki niso krvavi. Sestra Valfrida 37. sicer, normalna. Göschl 37.3, glavobol. Vsi ostali so zdravi.

Dunaj 26. »Neue Freie Presse« piše, da se v krogih desnice širi govorica, da se vsakakor potrebni nagodbeni provizorij ne odredi parlamentarnim potom, temveč s § 14. List pripominja, da je to tem verjetnejše, ker se v državnem zboru ne bi delale ovire podalšanju provizorija.

Ljubljana 26. Na današnji deželnozbornski dopolnilni volitvi v okrajih Kranj in Škofjaloka je izvoljen poslanecem ravnatelj strokovne šole Ivan Šubic s 123 od 216 oddanih glasov.

»Kdo pa nam bo skrbel za žensko igralno osobje? Mislite-li, da nam bodo častivredni stariši zaupali dražestne hčericke svoje, nam, ki nas nazivljejo lahkoživce?«

Potem si je mirno nadalje vil cigareto.

»Na to pa nismo mislili«, je opomnil medicinee. »In to jo glavno vprašanje! Če se to reši ugodno, skoro ne bomo mogli napraviti veselice!«

Odborniki »Bralnega društva« so molčali in poslušali, kaj sklene mladih gospodov modrost... Nihče ni vedel nobenega nasveta...

Jurist Kralj je vprašal, da bi se vsaj prekinilo molčanje:

»Ali ni naš g. župnik tudi ud »Bralnega društva«?«

»Seveda je!« so pritrdili odborniki. Tajnik pa je dostavil:

»Saj je še celo podpredsednik!«

»Kako da ga ni v sejo?«

»Bil sem pri njem«, je pripovedoval tajnik dalje, »in ga povabil. Pa je dejal, da ne utegne, ker je obljubil baš za današnji dan, da pojde spovedovat v Škofjemestu, kjer je bila porcijunkula. Sicer je dostavil, da se on že naprej strinja z vsemi predlogi in ukrepi, katere odobri odbor.«

»A tako! Veste kaj gospodje! Prav lahko se rešimo iz zagate, v katero nas je spravilo vprašanje Goslarjevo.«

Pariz 26. Ministerski predsednik je sprejel v avdijenci dopoldne oba predsednika in popoldne oba podpredsednika zbornice. Govori se, da bode bodoče ministerstvo sestavljeno iz republikancev vendar s progresistiško smerjo. Govori se, da postane ministerski predsednik Ribot ali Freinet.

London 26. Iz Kobe se poroča, da sta parnika Liyagara in Kinshim skupaj zadela. Prvi se je potopil, o čemer je utonilo 60 oseb.

Madrid 26. »Correspondencia« poroča, da španska mirovna komisija ni imela v Parizu nikakega vspela.

Nacijonalizem in socializem v Avstriji.

III.

Ponovimo nekoliko!

Avktor članka pod gorenjim naslovom v listu »Akademie« odreka nemškemu centralizmu možnost za rešenje nacionalnega vprašanja. To velja, to je tako jasna in čista resnica, kakor je jasno zlato solnce, ki plava gori na nebesnem svodu. O pogubnosti nemškega centralizma ne treba govoriti mnogo, ker govori o tem dovolj glasno njega minolost, vse njega delovanje, ki je dovelo državo kraj propada in slednjič — v letu 1873. — do grozne gospodarske katastrofe, ki je uničila tisoče in tisoče ekzistencij. Prav pravi avktor: nemški centralizem ne more rešiti narodnega vprašanja že zato ne, ker so obstanku nemškega centralizma v predpogoj taki privilegiji, kakoršnih more dati le absolutizem: ker sta torej nemški centralizem in absolutizem — bodisi že v tej ali oni obliki — nerazdružljiva pojma. Da se pa socialist ne more izreči za absolutizem, to je vendar naravno. Sodba, oziroma obsodba avtorja o centralizmu je torej logična in pravična. Strinjamo se. O tem pa se ne moremo vzdržati trpke opazke, da praktično

»Kako? Kako?«

Vsi so gledali radovedno, kakšno rešilno stezo jim pokaže Kralj.

»Naložimo g. župniku častno nalogo, da gre okoli častitih gospelj mam in gospodov papanov malotrskih in naprosi toliko gospice za sodelovanje na veselici, kolikor jih potrebujemo. Saj je dejal župnik, da se strinja z vsemi predlogi, ki jih sklene odbor!«

Glasno se je odobral ta načrt...

»Žensko vprašanje« je bilo tega dne rešeno v Malem trgu.

* * *

Čudili so se gospodje papani in gospe mame, ko je hodil okoli njih gospod župnik in prosil, da bi posodili gospice...

»Saj gre za blag namen... da!... za izobrazbo ljudstva... da, da!... Slabega ne bo nič, da, da!... bom že jaz pazil, da, da!... in sami boste tudi lahko vse nadzorovali... da, da!... In mladi gospodje visokošolci so pametni; niso kakor tam metulji — lahko misljeni... da, da! Tako je! — Sploh pa prosim, posodite gospico samo za jeden večer. Tako je!«

»Nama prav!« je tu in tam govorila kaka gospa v svojem in svojega soproga imenu. »Če bo le naši Emici všeč...«

(Pride še.)

PODLISTEK.

Kralj & Comp.

Slika s počitnic.

Ko se je tiste dni odbor slavnega »Bralnega društva« natančno posvetoval glede prireditve veselice, katere čisti dobiček bi prevzelo društvo, je predsednik povabil na jedno sejo tudi visokošolce v Malem trgu, da bi mu ponudili ob tej priliki svoje duševne in telesne sile na razpolago.

Trije so bili — pravnik Anton Kralj, medicinee Jernej Lemež in veterinar Ivan Goslar. Vsaki se je odlikoval v svoji stroki. Prvi v govorništvu, drugi v sviranju na citre, tretji pa je bil junaški pevec. Vsi trije so si bili jednaki v tem, da so znali izvrstno piti in norce uganjati...

Hipoma so bili pripravljeni, ko jih je vprašal predsednik, kaj sodijo o tej stvari.

»Vse dobro!« mislil je glasno medicinee J. Lemež.

»Samo«, dejal je jurist Kralj, ki je imel običajno odločilno besedo, »samo to želimo, da prevzame »Bralno društvo« nase odgovornost in stroške ter se ne utika v naše priprave za veselico, razven, če bi mi zahtevali to.«

Veterinar Goslar je pa dostavil:

postopanje socijalistiških zastopnikov v parlamentu nimalo ne odgovarja temu pravilnemu in pravičnemu stališču.

Obsojati centralizem, a zajedno praktično letati in razmetavati akte v parlamentu v družbi se stranko, katere program sestoji iz samih okostenelih nemško-centralistiških doktrin, to je — malce čudno in ne priča baš o politični iskrenosti socijalistiških vodij!

Vemo že v naprej, kaj se nam odgovori. »Združili smo se z nemško-židovsko-centralistiško-kapitalistično-narodno-šovinistiškimi skupinami le v ta namen, da strmoglavimo nam neljubo vlado, dalje pa ne seza naše soglasje s temi skupinami«.

Vse lepo! Tudi mi umejemo to, saj se take fuzije dogajajo po vseh parlamentih sveta. Toda vsaka stvar ima svoje meje. Tako tudi tako taktičko manevriranje. Stranka, ki prestopa take meje: ali zanemarija svoj program, ali pa ni nikdar pošteno mislila svojim programom.

Prav pravi pisec, da treba, ako hočemo presojati zistem, imeti pred očmi njega »skrajne konsekvence ter da bitstvo stvari treba iskati v nje skrajnosti. Gotovo. Ali to ne velja samo za presojanje zistemov, ampak tudi za postopanje strank. Tudi stranke, urejajoče svoje postopanje, morajo pomisliti, kam jih more dovesti to postopanje v svojih posledicah?!

Sedaj pa vprašamo: kaj misli g. avktor, kaj bi se bilo zgodilo v slučaju, da je obstrukcija — katere jeden glavnih stebrov so bili prav socijalistiški poslanci — dosegla namen, po katerem je stremila? Kaj bi bilo sledilo popolnemu triumfu obstrukcije? Mar doba svobode? Mar začetek uresničevanja socijalistiškega programa? Mar doba »svobode individu« , po kateri hrepene socijalisti? Mar popolna svoboda tiska in združevanja? Mar doba svobodnega izvrševanja vseh političskih pravic? Mar doba splošnega volilnega prava?!

Ne vprašujemo, da-li bi se vse to — kar, kakor znano, sestavlja inventar socijalistiškega programa — izvršilo hkratu, ampak vprašamo gosp. avtorja, da-li je res uverjen, da bi se bila uresničila le jedna sama točka od vsega tega?!

Velik politični šušmar ali pa nevedni abecedar mora biti oni, ki bi se nadejal temu. Ne ne, po popolni zmagi obstrukcije ne bi bila vskrsnila nova doba svobode in enakosti v zmislu socijalizma, ampak doživeli bi obnovljeno dobo privilegijev, renesanco tistega nemškega centralizma, o katerem pravi avktor sam, da znači — nesvobodo, absolutizem, da je torej zistem, ki ne more vzbujati zaupanja — onega zaupanja, o katerem pravi zopet pisec članka v »Akademie« sam, da je potrebno za rešenje onega narodnega vprašanja, ki je — zopet po lastnih besedah spoštovanega gospoda nasprotnika — del socijalnega vprašanja, kateri del se mora rešiti hkratu z drugimi važnimi deli istega socijalnega vprašanja: delavskim, ženskim, mirovnim!!

Govorimo logično in priznajmo, da bi bila zmaga obstrukcije — v onih svojih skrajnih posledicah, katere treba imeti vedno pred očmi po menenju socijalistiškega člankarja — le nov jarek, ki bi se odprl med razvijanjem stvari in uresničenjem socijalistiških stremiljenj!

Opravičeno je bilo torej, ko smo rekli že gori, da, motreči taktiko socijalistiških poslancev v parlamentu, si moremo misliti le dvojno: ali so zanemarjali svoj lastni program, ali pa sploh ne mislijo pošteno svojim programom. In tu ponavljamo še jeden razlog za to trditev svojo: ako je člankar v »Akademie« res podal nazore socijalistiške stranke, ako je res vsa stranka tega menenja, da je narodno vprašanje del socijalnega vprašanja in da se narodno vprašanje mora hkratu rešiti z drugimi deli socijalnega vprašanja, in ako socijalistiška stranka res stremi po tem, po čemer mora stremiti vsaka resna stranka: da se namreč čim prej uresniči nje program, zahtevajoči, to moramo ponoviti, tudi rešitev narodnega vprašanja — potem je jasno, da socijalistiški poslanci ne bi bili smeli niti za jedno samo minuto biti solidarni z nemško obstrukcijo, s skupinami, katerim je glavna točka na programu ta, da se ne reši narodno vprašanje, ne sedaj in nikoli.

Mi se nismo mogli vzdržati, da ne bi pokazali na to kričeče protislovje med besedami v mirnih, stvarnih in akademičnih razpravah in pa mej

postopanjem zastopnikov socijalizma tam, kjer dozorjajo praktični efekti.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 27. oktobra.

Krik — krivičnikov. Obračunajmo torej še s »Piccolom« ! In sicer hočemo govoriti tudi danes na tem važnejšem mestu, med političnimi vestmi. »Piccolo« sam na sebi sicer ne zasluži tega, ali stvar je vendar velike politične važnosti, kajti argumenti, kakoršne navaja rečeno glasilo tudi sedaj proti ravnopravnosti našega jezika na finančnih oblastih, so bili, Bogu bodi potoženo radi tega, do najnovejšega časa v direktivo vsej vladni politiki na Primorskem.

Ako smo rekli, da je bil »Indipendente« klasičen v svojem argumentovanju, pa rečemo lahko o »Piccolu«, da je bil pol — bedast in pol impertinenten.

»Piccolo« ve sicer, da se od uradnikov na uradih na Krasu, v Liburniji in v goratem delu Furlanije (Friuli montano) zahteva poznanje tudi jednega slovanskih jezikov poleg gospodovalnega jezika, ki je seveda italijanski, in pa uradnega jezika; ali povsem novo mu je, da se kaj takega zahteva tudi na finančnih uradih v Trstu!

Novo mu je torej to! »Piccolo« je menda novo vse, kar je pravičnega. Vso monstroznost »Piccolovega« dokazovanja je pač videti na njega trditvi, da je tudi v slovenskih in hrvatskih krajih italijansko »lingua predominante« !! In potem: v Istri se govori slovanski le v Liburniji — in še to le od kmetov!! Ali se hoče »Piccolo« res skregati s pisci vseh geografij, kakoršne se rabijo po šolah in kakor so potrjene od oblasti? Od kje pa se jemljejo onih 180.000 Slovanov — dve tretjini vsega prebivalstva —, ako le kmetje v Liburniji govore slovanski? »Piccolo« se menda res hoče popolnoma skregati z zemljepisjem, kakor se je že davno skregal z resnico in pravico, sicer ne bi govoril o »goratem delu Furlanije« ! Torej tudi soška in vipavska dolina, spadati že k Furlaniji!! Tudi tam da je gospodovalni jezik italijanski, slovenski pa le jezik — helotov. »Heloti« in jednakoopravnost! To je nekaj novega za »Piccolo« ! Toda naj le malo potrpi, da izve še nekaj drugega novega, da izve, da so minoli oni časi, ko je bilo v teh krajih helotov, sužnjev!!!

O tem, kar govori »Piccolo« o italijanstvu Trsta, se nočemo prepirati. Slobodno bodi vsakomur, ako prav hoče lagati notri v svoj lastni žep!

Molčati pa ne moremo na domnevanje, ki je širi »Piccolo«, kakor da bi bili finančni uradi v Trstu le za Trst in kakor da nekateri drugi kraji le slučajno spadajo pod te urade. To je zopet jedna tistih navadnih falzifikacij. Finančna direkcija v Trstu je zasnovana za vse Primorsko in uradovanje na tej oblasti mora se slednjič urediti tako, da bode odgovarjalo narodnostnim razmeram v deželi. Finančna direkcija ima le svoj sedež v Trstu — ki pa je tudi po velikem delu slovanski —, ker je slučajno Trst največje in najvažnejše mesto v deželi. Stvar stoji torej ravno narobe, nego trdi »Piccolo«. Čim pa je finančna direkcija z sedežem v Trstu namenjena za pokrajino, ki je po veliki večini slovanska, potem ne vemo, ali je bolj neumno ali bolj perfidno, ako govori »Piccolo« o nekem pravu Italijanov do tega, da bi se na finančnih uradih uradovalo le italijanski!!

Uradnik je radi ljudstva tu in ne narobe; uradnik je služabnik države. In država sme zahtevati, česar zahteva sleherni gospodar, da je služabnik v polni meri, torej tudi v jezikovnem pogledu, usposobljen za opravljanje svoje službe! Ako ta zahteva ni prehuda za slovanske, ne sme biti prehuda tudi za italijanske uradnike. Ta bi bila lepa, da bi Lahi za vse večne čase uživali privilegij — neusposobljenja za delo, za katero jih plačuje država — tudi iz slovanskih žepov! Ako se uče naši, naj se uče tudi oni. A če se absolutno nočejo učiti, pa naj ne reflektujejo na državne službe, ker država ne more trpeti tega, da bi prebivalstvo trpelo na svojih pravicah radi — komoditete gg. laških uradnikov. To naj si zapomnijo in naj ne mislijo nikar, da — ker je bilo tako doslej — mora ostati tudi odslej: da bi namreč »Piccolo« in

»Indipendente«, v družbi z komodnimi gg. uradniki, določali smer politiki na Primorskem.

Blizo je trenotek, o gospoda, ko boste milo vzdihovali po — tempi passati!

K položaju. Danes se bavi »Slov. Narod« na uvodnem mestu s komunikéjém, ki ga je izdala »Slovanska krščansko-narodna zveza« v potrdilo, da je uredila svoje razmerje do vlade in da ostane v večini. Iz glasila narodne stranke smo izvedeli, da — pogajanja še niso dovršena! In vendar se je že izdal komuniké! Nam se ta modus procedendi nekam čuden zdi — ali ne prihaja nam na misel, da bi hoteli izrekat kako grajo. Dokler ne vemo ničesar, moramo molčati, ker bi z govorjenjem lahko delali poslancem krivico in narodu škodo in se pridružujemo nadi, ki jo izraža glasilo narodne stranke, da bodo naši poslanci vsikdar energično zastopali koristi naroda in da jih bodo na tem podpirale vse skupine na desni. K tej nadi bi pa mi še želeli gotovosti, da so tudi ~~se~~ storili tako.

Na izraz te nade se omejujemo danes. Ali v nedaljni bodočnosti mora priti dan, da izvemo tudi mi, kaj so dosegli gospodje za ukupnost naroda in kaj še posebej za odlomek istega, ki živi na tem ozemlju, in ki je svojim mučeništvom zaslužil zboljšanja svojega stanja. Dotlej hočemo potrpeti mi in naj blagoizvole potrpeti tudi oni drugi, ki zaporedoma zahtevajo pojasnil od nas. Zatrjeno jim bodi še enkrat: mi ne vemo ničesar avtentičnega, prav ničesar!

Viharen shod so imeli včeraj kršč. socijalisti na Dunaju. Razpravljali so o slučajih kuge. Ko je govornik Schneider omenjal, da talmud dovoljuje židom rabiti ljudi za medicinske eksperimente, je ustal vladni zastopnik ter prijavil, da razpušča shod. Po tej prijavi je navstal grozen hrup. Mej tem, ko so zborovali kričali »Živio Schneider«, je priletela ena čaša v ramo komisarja. Dotičnika, ki je vrgel čašo, so aretirali.

Volitve. Trgovinska zbornica v Ljubnem je izvolila včeraj svojim zastopnikom v deželnem zboru Štajarskem, župana v Ljubnem, dr. Buchmüllerja. — Veliko posestvo na Gorenjem Avstrijskem je izvolilo na včerajšnji dopolnilni volitvi deželnima poslancema grofa Avgusta Eltza in okrajnega glavarja grofa Exdorfa.

Is zadnjega govora dra Herolda. V seji zbornice poslancev je izustil češki posl. dra. Herold (kakor generalni govornik »za« v razpravi o proračunskem provizoriju) v velikem stilu koncepiran govor, v katerem je označal zamere češkega kluba do družih skupin na desni in ukupne večine do vlade. Dokazoval je, na koli nizek nivô so Nemci potisnili razprave v državnem zboru. Dokazal je, da se Nemcem godi izborna v političnem, narodnem in kulturnem pogledu, da je torej zgolj hinavstvo, ako govore, da so tlačeni. Očitanja socijalistov, češ, da so Mladočehi izdali svoja načela, je zavrnil izborna in temeljito, rekši, da bi češki poslanci delali sovražnikom naroda v roko, ako bi se bili podali na ista pota, po katerih so hodili socijalisti. Govornik je omenjal tudi slovenske zahteve po vseučilišču. To isto so izjavljali v šestdesetih letih proti osnutju češkega vseučilišča: da nimajo gimnazijev, da nimajo šolskih knjig, da nimajo znanstvene izobražbe. Danes pa stoji češki narod na visoki stopinji kulture. Kje je bila omika v 18. stoletju, ko so iz latinskih postala nemška vseučilišča? Govornik je zaključil vsiklikom, da Avstrija je zgrajena na načelu samostojnosti narodov in se more vzdržati le na tem načelu.

Se že oglašajo! Občinski zastop v Celoveu je vsprejel predlog, da je naložiti juridičnemu odseku, naj sporoči o korakih, katere treba storiti proti osnutju višega deželnega sodišča v Ljubljani. Juridični odsek naj se sporazumi popred z drugimi občinami, ki so interesovane na tem.

Pripravimo se torej le na krik od vseh strani; pa vsaj na to smo morali računati. Bodi jim torej boj, če ni drugače. Ljubši vsakako boj, nego pa tak mir, kakoršnega hočejo oni. Na sklepu občinskega zastopa v Celoveu je zanimiva tudi oseba predlagatelja dr. Abuje, ki je nekdanji Slovenec! Je pač res, da poturica.....

Domače vesti.

Opravičena vprašanja. O okrožnici finančnega ravnatelja Zimmermanna radi slovenskega tečaja smo govorili včeraj in govorimo tudi danes na drugem mestu. Tu si dovoljujemo le par vprašanj, ki se nam zdijo jako opravičena.

Dotična okrožnica se je razposlala do oseb gg. uradnikov in je kolikor toliko uradna tajnost. Vsakako pa je čudno, da sti obe glavni laški glasilnici izvedeli o vsebini te okrožnice skoro hkratu z dotičnimi uradniki. Ali je naš gospod finančni ravnatelj sam v takih tesnih odnošajih z uradništvom laških listov, da se mu je zdelo umestno, da hitro obvesti »Piccolo« in »Independenta« o tem, kar je ukrenil?! Temu skoro ne moremo verjeti. Čim pa se nam zdi to neverjetno, moramo vpraševati dalje: mar je med uradniki, podrejenimi gospodu finančnemu ravnatelju, tudi takih, ki so toli intimni z glasilci za hujškanje proti naši narodnosti, da menijo, da morajo prenašati tjakaj, kar se godi na uradu?! Ali je dostojno to državnih uradnikov, ali je to v soglasju z uradno dolžnostjo uradnikov, da dajejo gradiva za napade na centralne oblasti, za pozivanje uradnikov na upornost proti avtoriteti, in to celo glasilom stranke, ki po svojem programu in po svojem postopanju v polni meri zasluži ime — irredentistiška?! Kako prihaja državni uradnik do tega, da je podajatelj taki stranki?! Kaj bi se zgodilo n. pr. uradniku slovenske narodnosti, ako bi se le sumilo o njem, da je v zvezi z glasilom stranke, kateri je težišče izven mej te države?

Bog ve, da-li dobimo odgovora na to vprašanje?!

To pa je že preveč! One tri reveže, ki so bili na toli krut način vrženi iz mestne plinarne, je vsprejel na delo predstojnik v javnih skladiščih, torej v e. k. zavodu. Danes so že delali ona trojica. A tu je zopet posegel vmes tisti glasoviti Ravasini, ki je od nekdaj tiral pregajanja slovenskih delavcev. Tako je delal popred, dokler je bil magistratni organ, in tako dela tudi sedaj, ko je e. k. uradnik v IX. plačilnem razredu. Mož je nekaj viši nadzornik nad delavci. Ta mož je torej šel danes k ravnatelju javnih skladišč, e. k. vladnemu svetniku Minasu, kjer je protestoval proti temu, da bi se ona trojica vsprejela na delo, da-si je vsprejel vse druge! Mož meni očevidno, da je še vedno magistratni organ! In zgodilo se je nečuvno: **gospod vladni svetnik se je pridružil menenju Ravasinija, narekovane mu poslednjemu od fanatizma ter je pozval k sebi predstojnika, kateremu je prijavil, da oni trije siromaki morajo jutri ostaviti delo!!**

To je že preveč, to je škandal. Zakaj da so bili ona trojica spoden iz plinarne, to vemo in se zgražamo! Ali da se iz istega vzroka proganjajo ljudje v e. k. zavodih, to je preveč in radovedni smo, kaj porečeta k temu ekseleacea Kaizl in dvorni svetnik Zimmermann!!

Navadna „štorijska“. »Piccolo« pripoveduje: Sinoči so se trije mestni težaki vračali iz Rojana iz neke kampanje domov, peva je italijanske pesmi. Kar jim je prišlo nasproti pet oseb, ki so jim hoteli zabraniti laško petje. Tržačani so protestovali proti takemu nasilju in konec kratkemu prepiru je bil ta, da so težaki jeli deliti klofute, a Slovenci da so odgovorili kamenjem v tej »odprti in zakoniti borbi«. Italijani so morali zbežati.

Najprvo je zanimivo že to, da pretepanje na ulici — seveda le tedaj, ako so se pričeli Lahi — je »odprta in zakonita borba«. Nič manje zanimivo vprašanje je, **kake** laške pesmi so peli in kako so se veli ti težaki, prihajajoči od — novega vina! Najzanimiveje vprašanje pa bi bilo, koliko je sploh resnice na tej »štorijski«, kakoršnih ima »Piccolo« vsikdar pri rokah, kadar hoče obrekovati Slovence?!

Mesto zahtevanega odgovora — neresnica in nova podtikanja. Dne 5. oziroma 7. oktobra smo bili priobčili članek v odgovor »Rdečemu praporu«, kateri list je bil napisal od vrha do tal neutemeljeno insinuvacijo, da naj bi v dosego medsebojnega miru nekoliko odjenjali Italijani in — Slovenci. Mi smo menili, da oni, ki ničesar nima, tudi v ničemer odjenjati ne more. No, mislili smo si: morda smo na krivem potu s tem svojim menenjem, in stavili smo do »Rdečega praporja«, nastopna vprašanja:

»V čem, za božjo voljo, naj odnehamo mi Slovenci? Ali naj zahtevamo še manje, nego najprimitivnejšega državlanskega prava? Ali naj zahtevamo manje, nego da se nas pripozna enakorodnimi in enakoveljavnimi državljani, kakor stojimo vstrie z drugimi tudi kakor davkoplačevalci v denarju in krvi?! Ali naj zahtevamo še manje, nego bore slovenske ljudske šole, katere ne moremo in ne moremo dobiti le radi italijanske trme in krivičnosti?! Ali naj zahtevamo še manje, nego da se naš jezik ne meče iz favtonomnih in državnih uradov ter da se ne psuje slovenski siromak, ako se je drznil, prišedši v urad, govoriti v svojem jeziku?! Ali je pretirana naša zahteva, da bi se dal nam, ki sestavljamo tretjino vsega prebivalstva, vsaj eden državno-zborski mandat od petih, da bi tako tudi naši interesi imeli svojega branitelja gori na Dunaju?! Ali ni to najskromnejša zahteva, ker sloneča na parlamentarnem načelu, da naj ne mečejo iz mestne zbornice naših zastopnikov, izvoljenih — kakor pripoznano — povsem zakonito?! Ali naj zahtevamo še manje, nego to, da bi nas ne psovali po ulicah radi naše narodnosti in da ne bi ščuvali svoje sodrge na naše ljudi?! Ali naj zahtevamo še manje, nego to, da bi nas ne tepli s palicami po glavah, ako smo dali slovenski glas od sebe potržaskih ulicah?! Ali naj zahtevamo še manje, nego to, da bomo smeli Boga moliti po svoje?! Ali naj zahtevamo manje, nego minimum pogojev za obstanek?! Iz kratka: v čem, za božjo voljo, naj bi odnehali mi?!

Ta vprašanja so se nam zdela povsem utemeljena in točen odgovor na ista tem potrebnejši, ker mora želeči vsakdo, da se zbistrijo pojmi med onimi, ki žele narodnega miru, ker le tako more priti do zloznega dela za ta vzvišeni cilj.

»Rdeči prapor« je tudi res odgovoril — ali ne vprašajte nas: kako?! Iz prijateljske roke smo prejeli te dni 20. št. rečenega lista od 17. oktobra. V tem listu pa čitamo nastopno notico ozirom na omenjeni članek naš:

»Edinost« se hučuje nad našo zadnjo notico o znanih tržaskih in ljubljanskih kravalih proti Italijanom. Liki nekaj Pilat si umiva tudi ona roke in odklanja vso odgovornost. Slovenski voditelji niso provzročili onih nemirov, krivi so krščanski socialisti in društvo »Austria«. Dobro. Recimo, da je res vse tako — vprašamo: Kdo pa je v Trstu krščanske socialiste bolj protežiral, kakor »Edinost«? Kdo je iskal edino pravične Italijane v Avstriji? »Edinost« in njeni gospodarji. Sedaj h krati pa odklanjate zvezo? To je čudno, gospoda. Nam bi bilo konečno prav, toda vidi se nam, da je veljalo ono zatajevanje alijance le za trenotek, kajti narodnjaška »Edinost« in krščanski socialisti so meso jednega mesa in kri jedne krvi.

Sploh pa mi nismo dejali, da je gospoda ravno sedaj ščuvala; šovinizem se je se že dolga desetletja in sedaj je setev vzkli. Oni kravali niso bili posledica momentannega izbruha, temveč plod dolgoletne napadne taktike. Naposled — ako bi prišli narodni voditelji vsled tega do izpoznanja, kam vodi taka pot, bi bilo še vse dobro. Toda vse kaže, da se nočejo izpremeniti. Pa naj si zapomnijo: Kar se noče ob pravem času pomladiti, pada brezpogojno v grob.

Kakor vidite: nijedne besede na vsa naša vprašanja, pač pa najdete tu kričečo neresnico, da smo mi bili tisti, ki smo v društvu »Austria« iskali pravičnih Italijanov! Tako postopanje je naravnost nelojalno in nepošteno.

Ves svet ve, da smo mi od nekaj bolj spoštovali progressovske kroge, nego pa takozvane »konservativce«, ki se zbirajo v društvu »Austria«. To so namreč ljudje, ki nosijo ime »konservativci« le v nekako politično označenje, v razločevanje od progressovcev, ki pa so v verskem pogledu istotako »liberalni«, in v razmerju do Slovencev istotako netolerantni in krivični, kakor progressovci! Razlika mej prvimi in drugimi je jedino ta, da so poslednji bolj odkriti, kakor se spodobi možem. Vse to smo povdarjali stokrat in stokrat, a sedaj prihaja »Rdeči prapor« s podtikanjem, da smo v društvu »Austria« iskali »pravičnih Italijanov« in da smo v zvezi z društvom »Austria«!! Ne, tako

orožje ni lojalno in ni pošteno, sosebno zato ne, ker je med čitatelji socialističnega lista marsikateri, ki ni likdar čital »Edinosti«, ki ne pozna ne nas, ne ljudi, ki se zbirajo v društvu »Austria«, katerega je torej jako lahko zavesti, da postaja — krivičen, in to ne le nam — kar ne bi bilo posebno zlo — ampak stvari, ki je tako poštena, da bi morala biti na programu vsake slovenske stranke od levega do desnega krila.

A kaj naj rečemo na opazko, da gospoda, (to smo menda mi) ni ščuvala ravno sedaj, ampak že desetletja. Ali ni s tem obnovljeno prebivalstvo, kakor da je le slovenski živelj kriv zadnjih izgredov?! Zakaj mečete v takih kritičnih trenutkih kamenje med svoje?! Je-li to pošteno?! To obnovljeno podtikanje je tem perfidnejše, ker danes ve ves svet, kdo je bil iniciator izgredov v Trstu in priznavajo celo Italijani sami, da niso bili Slovenci.

Mesto da bi dal poštenega odgovora na pošteno in mirno stavljena vprašanja, nas je obsul torej »Rdeči prapor« novimi neresnicami, novimi sumničenji, novimi podtikanji, a je o tem modro zamolčal vse konkretne dokaze za svoje obdolževanje! Ali pa je »Rdeči prapor« med onimi, ki izrekajo tudi najhujše tožbe brez sence kake konkretne opore?! Ali ne ve socialistični list, kako se zove tako postopanje?! Mi mu nočemo navajati prava imena, ali toliko mu moremo že povedati, da tako postopanje ni ne lojalno in ne pošteno!

Ubogi Istran! Iz Boljuna v Istri nam pišejo: Dne 19. t. m. se je bil nad našo občino utrgal oblak in je bila vsled tega taka povodenj, da je take ne pomnijo najstarejši ljudje. Ob gromenju, bliskanju in treskanju je deževalo neprestano 4 ure — od 6—10 predpoludne — kakor da bi lilo iz škafa. Mislili smo, da se približuje sodnji dan. Silna voda, ki je vrela po reki Boljunčici, je popolnoma razorala tri mostove, in to pod Boljunom, pod Letajem in pod Sušnjevico. Komisija je že pozvana na lice mesta. Ves promet je bil pretrgan za nekoliko dni. Sedaj se popravljajo mostovi za silo, provizorično, kajti do spomladi ne bode možno graditi novih mostov. Jeden mostov je na državni cesti, ki vodi preko Učke, a dva sta na deželni cesti, vodeči na Čepič. Ta povodenj je provzročila neprecenljive škode bednemu prebivalstvu občine Boljun. Poleg suše, poleg slabe letine, trebalo je še tega. Silna voda je odnesla zemljo z njiv, a z zemljo tudi pšenico in drugo žito, ki je bilo nasejano. Voda je pridrla v hiše, v hleve, a v njej so se potapljale ovce in prašiči. Boljunske polje, Brest, Letaj, Sušnjevica, Paz, Posert in Gradin so oškodovani. Vsled tega, da so razdejani mostovi, bodo rečene davčne občine trepele silno, ker ne bodo mogle voziti drv v Pločin. A kaj so drva za tukajšnje prebivalstvo?! Tako rekoč jedina rešitev, da prehranijo sebe in svoje. Priporočamo e. k. oblastim, ki so že obveščene o tej nesreči, ter našim poslancem na Dunaju, da se zavzamejo za to revno prebivalstvo, ki se mora v pravem pomenu besede imenovati »bedno«. Pred 3 leti že je bila na predlog poslanca Spiničiča vsprejeta resolucija, da se ima popraviti cesta izpod Paza, ali stvar spi še vedno. Ali bi se to delo ne dalo izvesti sedaj, da dobi ljudstvo s tem kakov novič zasluzka?! Tudi občinske poti so vse razorane vsled povodnji. Kdo popravi vse to brez državne pomoči? Tudi to vprašanje priporočamo našim poslancem. Občinsko glavarstvo se je že obrnilo do ministerstva radi tega ter tudi do naših gg. poslancev.

V dodatek k temu dopisu smo prejeli še: Vranja in Borut imata isto veliko škodo vsled povodnji. Po vodi, ki je tekla z Bresta, so bile v resni nevarnosti mnoge hiše v Vranji. Občinsko poglavarstvo je pozvalo komisijo na cenitev škode, a do danes ni bilo še komisije. Bila sta samo okrajni glavar in zemljemerec. Ako komisija ne pride, tedaj da občinsko glavarstvo preceeni škodo po vsej občini ter izroči stvar ministerstvu.

Povodenj na Reki. Kakor smo že poročali na kratko, je bila minoli teden na Reki strašna povodenj, ki je zahtevala jedno človeško bitje in je napravila ogromno škodo. V soboto popoldne so pokopali perico Marijo Micetić iz Kostrene, ki je utonila v valovih. Škoda v raznih tovarnah in drugih poslopih je cenjena dosedaj mnogo nad milijon gld. Hudo je poškodovana tudi okolica. V

nekaterih kraji je voda izpodjedla podlago hišam, ki se sedaj hočejo podreti. Poškodovanih je tudi mnogo mostov in cest, da se ne more po njih voziti.

Železnica Gorica-Ajdovščina. »Wiener Zeitung« javlja, da je ministerstvo vzelo na znanje vspehe političnega obhoda proge in priprav za ekaproprijacijo zemljišč. Zajedno pa da je preklicalo dovoljenje, dano od namestništva za izdelanje črte od 2-0 do 13-7 kilometra (postaja Dornberg), ker nameruje ministerstvo nekoliko premeniti prvotno določeno črto. Dovoljenje namestništva za gradnjo velja za sedaj torej le od 13-7 kilometra do 20.

Naznanilo. Intendanea III. voja nam javlja, da hoče vojna uprava kupiti po trgovinskih uzancah: 8600 kv. pšenice in 28.600 kv. rži za zalogo moke v Mariboru. Potem 7600 kv. rži za Gradee in 4200 kv. za Celovec. Ovs pa: 12.600 kv. za Gradee, 10.900 za Maribor, 4000 za Ljubljano, 1000 za Trst, 7200 za Celovec, 7000 za Beljak, 3800 za Gorico, 1300 za Pulj.

Tu označene množine je oddati na oskrbovalnih magazinih v dotičnih mestih.

Ponudbe vsprejemlje intendanea 3. voja v Gradeu do dne 3. novembra. Natančneje pogoje je možno upogledati v vsakem oskrbovalnem magazinu, potem na političnih okrajnih oblastih in kmetijskih družbah v območju 3. voja. (Štajersko, Koroško, Kranjsko, Istra, Goriška-Gradišče.)

Poskus samomora. Včeraj zvečer je prišla 22-letna Frančiška L. iz Pirana v Trst in si je v neki gostilni v ulici S. Giovanni zavdala s karbolno kislino. Brzo so poklicali zdravnika z zdravniške postaje, ki je podelil ženski prvo pomoč in jo potem dal prevesti v bolnico. Obupano dekle je povedalo, da si je hotela končati življenje zato, ker je noseča in jo je zapustil njeni ljubček, Rudolf Ballarini iz Trsta.

Koledar.

Danes v četrtek 27. oktobra: Sabina, mučenica.
Jutri v petek 28. oktobra: Simon in Juda, apostola.
Solčni: Izhod ob 6. uri 49 min. Lunin: Izhod ob 2. uri 23 min.
Zahod „4. „ 38 „ Zahod „4. „ 20 „
Ta je 44. teden. Danes je 299. dan tega leta, imamo torej še 66 dni.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 27. (Zbornica poslancev.) Minister pravosodja pl. Ruber je odgovoril na interpelacijo poslanca Lecherja radi dogodkov v tovarni za orožje v Steyru. Minister je izjavil, da poizvedovanja državnega pravdnštva se niso zaustavila, ampak se nadaljujejo, iz česar pa ni smeti kovati orožja proti družbi ali nje upravi. Tudi ni smeti iz tega izvajati kakov argument za sumničenje na škodo posamičnih organov. Državno pravdnštvo je poseglo vmes na podlagi kazensko pravnega reda in sicer vsled govorice o kaznivih činih. Predlog poslanca Lecherja, da se o tem odgovoru otvori razprava, se je odklonil. Potem je poslanec Wolf izzval buren prizor označivši postopanje predsednika kakor nesramnost. Predsednik je bil namreč odklonil predlog poslanca Wolfa, naperjen proti volitvi državnega sodišča, češ, da je ta predlog proti pravilniku.

Potem je zbornica prešla na dnevni red in sicer je prestopila v razpravo o odgovoru ministerskega predsednika na interpelacijo radi kuge na Dunaju. Krščansko-socijalni poslanec Gregorij je menil, da je bil ministerski predsednik zaveden od lastnih ljudij, ter je govornik ostro napal dvornega svetnika Nothnagela.

Minister za nauk je začel govoriti.

Budimpešta 27. Ogerska opozicija je tudi opustila taktiko hrupne obstrukcije in jo je začela tirati z dolgimi in dolgočasnimi govori. Predsednik ne dovoljuje nikakega odmora govornikom, v nadi, da se tako isti utrudijo ter odstopijo od takega načina opozicije.

Budimpešta 27. V današnji seji zbornice poslancev je interpeloval poslanec Pollony o shodu na Sušaku, mené, da se Slovenci in Hrvati hočejo združiti na podlagi nekega državnega prava, katerega pa ni, in da hočejo s tem odtrgati kos zemljišča od krone sv. Štefana. Govornik je vprašal vladu, kaj misli storiti, da se obvaruje celokupnost in čast Ogerske?

Olomue 27. V neki bližnji vasi se je neki dragonec ukral v stanovanje župnika ter mu pretil z umorstvom, ako mu ne izroči denarja. Prestrašeni župnik mu je izročil res nekaj stotakov. Orožnikom se je posrečilo aretovati zločincea.

Pariz 27. »Eclair« javlja iz Londona, da sta se angleški ministerski predsednik Salisbury in francoski poslanik Courcel sporazumela o podlagi za resenje vprašanja o Fašodi.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 26. oktobra (Izv. brzjav.)
Pšenica za december 75, Koruza za december 38, Mast 530.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 26. Pšenica za marec 9-60 do 9-62. Pšenica za september — do — Rž za oktober — do — Koruza za maj 1899. 4-69 do 4-70. Koruza za oktober 1898. — do — Oves za Marz 5-95. Oves za Oktober — do — Koruza: 5-50 do 5-65.
Pšenica: ponudbe srednje. Povpraševanja mirne. — Prodaja 53000 met. stot. Vreme: lepo.

Hamburg 26. Santos good average za December 30-50 za marec 31—, za maj 31-25 za juli 31-25

Havre 26. Kava Santos good average za October 36-50 za februar 37— frankov za 50 klg.

V Barkovljah

se prodaja
večerno izdanje „EDINOSTI“
v tobakarni gosp. Frana Ščuka
(„Narodni dom“.)

PRŠNI PRAH (prah za izvoščeeke)

(ne kašlja!).
najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaščitjanju, nahodu in drugim kataričnim afekcijam.
Škatljica z navodilom po 30 avš. Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“ občinska palača, Trst.
Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

„SLOVENKA“

Glasilo
slovenskega ženstva.

Izhaja v Trstu
kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravništvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vspe do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak uspeh „Slovenke“ bode jaseen dokaz zavednosti in napredovanja slovenskega ženstva.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 9. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21—; samo večerno izdanje gld. 12—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škledju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gaspersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržiških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržiškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

ZALOGA POHIŠTVA

trvdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Na zahtevanje cenik in prospekt.

Prva tržiška tovarna

aparato za napravljjanje plina acetilena

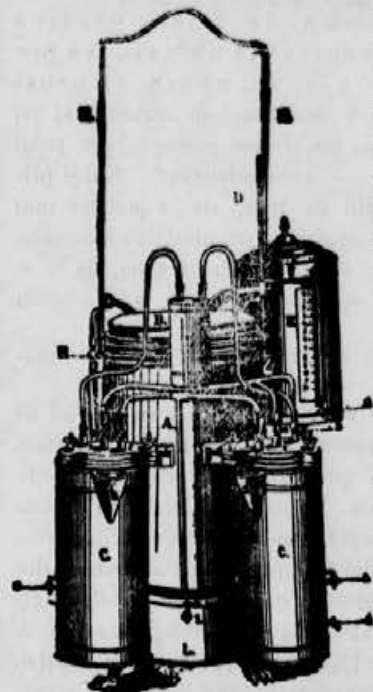
trvdke ROCCO & C. v ulici Sanità št. 9.

Autorizirani instalaterji plina, vode in plina acetilen.

Aparat na acetilen od Josipa Rocca, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov, lahko rahlen i ne eksplodira, vsprejet od različnih zavarovalnih društev. Vsprejemajo se vsakovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji.

Velika zaloga najboljšega apnenega kisleca, katerega kilogram daje 300 litr. plina.

Velik izbor svetilnic in pripadkov za razsvetljavo.

SPECIJALITETA CESTNIH SVETILNIC,

na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina

(priprave za dvorce [vile] kijoske in mala mesteca).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popravljanje dovodov.

Zaloga

v ulici Sanità št. 9.

Delavnica

v ulici S. Giorgiol št. 1

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.60 in gld. 1-20 Zbirka frštanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 avš. Moške srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7